

РЕШЕНИЕ

№ 925

гр. Сливен, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Д. Каранашева

при участието на секретаря Добринка Ст. Недкова
като разгледа докладваното от Мария Д. Каранашева Гражданско дело № 20232230103476 по описа за 2023 година

В исковата молба ищецът твърди, че с постановление от 18.04.2022г. по ДП 1382021 по описа на РС Военна полиция Сливен, прок.пр.вх.№212/2021г., ДП№39-РП/2021г по описа на ВОП-Сливен е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.311,ал.1,вр.чл.20,ал.2, вр.чл.26,ал.1 от НК за което се предвижда лишаване от свобода до 5години.С постановление по чл.375 от НПК на 1.07.2022г. материалите по досъдебното производство са внесени във Военен съд Сливен и деянието е преквалифицирано по чл.311, ал.2, вр.чл.20 ,ал.2, вр.чл.26, ал.1 от НК и е образувано АНД№44/2022г. на ВС Сливен, по което са проведени две съдебни заседания и са разпитани свидетели.С решение №10/08.09.2022г. по АНД№44/2022г. на ВС Сливен е признат ищецът за невиновен по повдигнатото му обвинение.Решението е протестирано и с решение №27/23.12.2022г. по ВАНД 59/2022г. на Военно апелативен съд е потвърдено решение №10/08.09.2022г. по АНД№44/2022г. на ВС Сливен.Сочи се, че образуваното наказателно производство срещу ищецът се е отразило негативно на психиката и здравословното му състояние, предвид статута му на военно служещ.Твърди се, че особено тежко на ищецът се е отразила полицейската регистрация, а след привличането му като обвиняем ищецът станал затворен, избягвал контакти, изградил бариера между себе си и околния свят, в отношенията си със семейството си станал нервен, раздразнителен и избухлив.Сочи се, че и най-малкия повод ставал причина за семейни скандали, ищецът започнал да избягва съпругата си, което изострило отношенията помежду им.Твърди се, че вследствие на воденото срещу него наказателно производство ищецът изпитвал стрес и тревожност и към момента на подаването на исковата молба не е се е възстановил.Сочи се, че ищецът е заплатил за адвокатски хонорар по АНД№44/2022г. на ВС Сливен сумата от 600лв, а по ВАНД 59/2022г. на Военно апелативен съд сумата от

1000лв

Поискано е, да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 5000 лв. представляващи обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 1600 лв. за претърпени имуществени вреди.

Съдът е квалифицирал така предявеният иск, като такъв с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предложение 1-во от ЗОДОВ по отношение на иска за неимуществени вреди,

Съдът **е квалифицирал** така предявеният иск, като такъв с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предложение 1-во от ЗОДОВ по отношение на иска за имуществени вреди

Указано е на ищецът, че доказателствената тежест по отношение на твърденията му, че вследствие на воденото срещу него наказателно производство е имал неприятни изживявания, станал нервен, раздразнителен и избухлив, станал затворен и избягвал контакти, ставал причина за семейни скандали, ищецът започнал да избягва съпругата си, изпитвал стрес и тревожност, както и по отношение на твърдението, че за процесуално представителство по наказателното производство е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1600 лв, е негова.

Указано е на ищецът, че не сочи доказателства по отношение на твърденията му, че вследствие на воденото срещу него наказателно производство е имал неприятни изживявания, станал нервен, раздразнителен и избухлив, станал затворен и избягвал контакти, ставал причина за семейни скандали, ищецът започнал да избягва съпругата си, изпитвал стрес и тревожност, както и по отношение на твърдението, че за процесуално представителство по наказателното производство е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1600 лв.

В едномесечния срок за отговор, отговор от ответника е постъпил.

В отговора са направени са възражения, че не са ангажирани никакви доказателства за твърдените от ищеца вреди, търпени от воденото срещу него наказателно производство. Сочи се, че делото е разгледано в разумен срок. Сочи се, че нито едно от твърденията за причинени неимуществени вреди не е доказано. Не е доказана и причинно следствената връзка между воденото наказателно производство и причинените неимуществени вреди. Направено е възражение, че липсват доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение за воденото наказателно производство, поради което претенцията за заплащане на имуществени вреди е недоказана. Направено е възражение и за прекомерност на предявеният иск за обезщетение на неимуществените вреди в размер на 5 000лв, като се твърди, че не съответства на изградената практика на съда и икономическия стандарт в Република България.

В съдебно заседание ищецът, редовно призована се явява лично и с адв. Й., който моли предявените искове да бъдат уважени изцяло и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебно заседание Прокуратура на РБ, редовно призована, явява прокурор в Районна прокуратура-Сливен Ж., моли да бъде отхвърлен предявения иск за неимуществени вреди,

като неоснователен и недоказан, а иска за имуществени вреди да бъде уважен като основателен.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.08.2021 г. е образувано ДП № 39-РП/2021 г. по прокурорска преписка № 2012/2021 г. на Военно следствен участък - Варна.

На 18.04.2022 г. е привлечен, в качеството на обвиняем Г. С. Г. военнослужещ от военно формирование 32450 – Мокрен за това, че на неустановена дата – периода между 11.11.2020 г. и 27.11.2020 г. във Военно формирование 32 450 Мокрен, действайки в условията на продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице, по смисъла на чл. 93, т. 1, буква А от НК – назначен със заповед № РД-254/24.08.2020 г. на Командира на Военно формирование 32 450 Мокрен, като председател на инвентаризационна комисия на МОЛ – 41, 43, 47, 48,73,81 – с-на Т. С. П., в съучастие като съизвършител с военнослужещите от Военно формирование 32 450 Мокрен, мл.сержант П.И.И и ефрейтор З.С.С., както и с граждански служител от Военно формирование 32 450 Мокрен М.Р.У. и тримата членове на същата комисия, в кръга на службата си е съставил седем броя официални документи, в които е удостоверил неверни обстоятелства, а именно инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 236 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 237 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 238 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 239 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 240 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 241 от 27.11.2020 г. и инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 242 от 27.11.2020 г., с цел тези документи да бъдат представени за утвърждаване от Командира на Военно формирование 32 450 Мокрен и да бъдат използвани, като доказателство за извършена инвентаризация. Със същото постановление е взета мярка за неотклонение „подписка“ спрямо Г. С. Г., който се е задължил да не нарушава взетата мярка, да не променя местоживеенето си и да се явява при призоваване. В постановлението е посочено, че е предявено лично на Г. на 18.04.2020 г. и в присъствието на защитник адв. Й..

С договор за правна защита и съдействие от 18.04.2022 г. Г. С. Г. е упълномощил адв. М. Й. за процесуално представителство по ДП № 13/2021 на Военно окръжна прокуратура – Сливен. В договора за правна защита липсва посочване на сума на договорено възнаграждение, както и платена сума.

На 06.07.2022 г. е внесено постановление по чл. 375 от НПК от Военно окръжна прокуратура гр. Сливен до Военен съд – гр. Сливен, като в постановлението е повдигнато обвинение на Г. С. Г.. Образувано е АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд – Сливен. По делото са проведени две заседания.

На 8.09.2022 г. с решение № 10 по АНД № 44/2022 г. е признат Г. С. Г. за невинен в това, че на неустановена дата – периода между 11.11.2020 г. и 27.11.2020 г. във Военно формирование 32 450 Мокрен, действайки в условията на продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице, по смисъла на чл. 93, т. 1, буква А от НК – назначен със заповед № РД-254/24.08.2020 г. на Командира на Военно формирование 32 450 Мокрен, като председател на инвентаризационна комисия на МОЛ – 41, 43, 47, 48, 73, 81 – с-на Т. С. П., в съучастие като съизвършител с военнослужещите от Военно формирование 32 450 Мокрен, мл.сержант П.И.И и ефрейтор З.С.С., както и с граждански служител от Военно формирование 32 450 Мокрен М.Р.У. и тримата членове на същата комисия, в кръга на службата си е съставил седем броя официални документи, в които е удостоверил неверни обстоятелства, а именно инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 236 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 237 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 238 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 239 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 240 от 27.11.2020 г., инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 241 от 27.11.2020 г. и инвентаризационен опис и сравнителна ведомост на материални запаси № 242 от 27.11.2020 г., с цел тези документи да бъдат представени за утвърждаване от Командира на Военно формирование 32 450 Мокрен и да бъдат използвани, като доказателство за извършена инвентаризация – престъпление по чл. 311, ал. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като на основание чл. 378, ал. 4, т. 2 от НПК, във вр. с чл. 9 ал. 2 от НК е оправдан по повдигнатото му обвинение.

С решение № 27/23.12.2022 г. по въззивно АНД № 59/2022 г. по описа на Военно апелативен съд – гр. София е потвърдено решение № 10/8.10.2022 г. по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд – Сливен. Решението е влязло в законна сила на 23.12.2022 г. По въззивното производство е проведено едно заседание.

От показанията на свид. Г.а- съпруга на ищеца се установява, че след като ищецът е бил привлечен като обвиняем е станал нервен и избухлив, затворил се е в себе си, карал се е на детето си и се е държал раздразнително. От показанията ѝ е видно, че след привличането като обвиняем, ищецът е отказал да се среща с други хора и да излиза. От показанията ѝ е видно, че преди да започне наказателното дело срещу ищеца, той е бил общителен и весел. Ищецът е бил раздразнителен и затворен в себе си около месец два след приключването на делото. От показанията ѝ е видно, че ищецът се е притеснявал да не загуби работата си и е започнал да вдига кръвно често, като преди наказателното производство е вдигал кръвно, но не толкова често и вследствие на воденото наказателно дело ищецът отслабнал.

От показанията на свидетеля И. се установява, че преди завеждането на наказателното производство ищецът е бил добър, весел, майтапчия. След като е започнало наказателното производство, започнал да се оплаква, че го боли глава и има високо кръвно и пиел по една шепа хапчета, докато се е водело наказателното производство. От показанията

на свидетеля е видно, че ищеца станал умислен, а в колектива част от командирите и началниците си променили поведението спрямо ищеца, започнали да не му възлагат задачи и да го избягват. От показанията свидетеля е видно, че два-три месеца след приключване на наказателното производство, започнали да се нормализират отношенията между ищеца и колектива. От показанията на свидетеля се установява, че ищеца му е споделял, че се притеснява, че ще загуби всичко, за което е работил 27 години в армията, 20 заплати, ранното пенсиониране. От показанията му е видно, че преди да започне наказателното производство свидетеля и съпругата му са излизали с ищеца и съпругата му, а докато е водено наказателното производство, не са излизали семейно с ищеца и съпругата му. Пред завеждането на наказателното производство ищеца е бил контактен, но след като е започнало, започнал да страни от хората и да се замисля.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По предявения осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3, предложение 3 от ЗОДОВ, а именно да бъде осъдена Прокуратурата на Република България да заплати на ищеца сумата от 5 000лв, представляваща причинени му неимуществени вреди, вследствие на повдигнато обвинение, по което наказателно производство е оправдан, ведно със законната лихва от 23.12.2022 г. до окончателното ѝ плащане, съдът приема, че иска е основателен. За да е налице фактическия състав на чл. 2, ал.1, т. 3, предложение 1 от ЗОДОВ, следва да се докажат следните предпоставки: първо - повдигнато обвинение, по което образуваното наказателно производство е приключило с оправдаване на лицето, второ - вреда, трето - причинна връзка между неоснователно повдигнатото обвинение и причинената вреда.

Безспорно се установи в настоящото производство, че на 18.04.2022 г. ищецът е привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК, вр. чл. 20 ал. 2, от НК, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което е предвидено наказание лишаване от свобода до пет години, взета му е мярка за неотклонение „подписка” с постановлението за привличане като обвиняем. Наказателното производство е продължило до постановяването на решение по въззивното административно наказателно дело на Военно апелативен съд – София, а именно 23.12.2022 г., т.е. Г. е имал качеството обвиняем и подсъдим за период от осем месеца, когато е влязло в сила решението на Военно апелативен съд - София, с което ищеца е оправдан по повдигнатото обвинение. Доказа се първата предпоставка на незаконно повдигнатото обвинение.

Като пряка последица от това обвинение ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в негативни душевни състояния, затворил се е в себе си, станал е раздразнителен, нервен, започнал е да отбягва контакти с колегите и приятелите си, вследствие на воденото срещу него наказателно производство, имал е конфликти със съпругата си и детето си. Започнал е по-често да вдига кръвно. Съдът приема, че безспорно се доказва в производството причинната връзка между воденото срещу ищеца наказателно производство и промяната в поведението и характера ѝ.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3, предложение 1 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите,

причинени на гражданите от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако по наказателното производство лицето бъде оправдано. Действията на прокуратурата, въз основа на които е започнало наказателното производство, както и въз основа на което е постановена мярката за неотклонение във връзка с висящото наказателно производство „подписка”, изрично са включени в кръга на подлежащите на обезщетяване вреди. Наказателното производство е продължило около осем месеца и съответно е довело до промяна в отношенията на ищеца с близките му, колегите му, както и до промяна в характера и поведението му. Наказателното преследване, мярката за неотклонение –подписка, продължили близо осем месеца са довели до промяна в поведението на ищеца и са го увредили, за което Прокуратурата на Република България дължи обезщетение. Воденото наказателно производство е довело до раздразнителност на ищеца, затвореност, необщителност, конфликти със съпругата му, самообвинения за воденото наказателно производство, т.е. съдът приема, че са налице и другите две предпоставки за реализирането на отговорността на държавата за причинените неимуществени вреди на ищеца, вследствие на незаконно повдигнатото ум обвинение - вреди и причинна връзка между незаконно повдигнатото обвинение, по което наказателното производство е приключило с оправдаването на ищеца. Съдът приема, че са налице всички предпоставки на фактическия състав, водещ до възникването на правото за обезщетение на неимуществени вреди, причинени на ищеца, вследствие на воденото срещу него наказателно производство.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост съгласно чл. 52 от ЗЗД. Размерът следва да се определи съгласно размера на конкретно доказаните вреди по делото. Целта е да се репарират конкретно претърпените болки и страдания, неудобства, които увреденото лице е претърпяло – раздразнителност, конфликти със съпругата, необщителност, затвореност, по-често вдигане на кръвно. Съдът отчита и факта, че спрямо ищеца е взета мярка за неотклонение подписка за период от осем месеца.

Съобразявайки всички тези обстоятелства, оказващи влияние при определяне на размера на дължимото обезщетение, съдът приема, че справедливия паричен еквивалент на причинените увреждания възлиза на сумата от 2000 лв., като за разликата до пълния претендиран размер от 5 000 лв., иска ще следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

С оглед основателността на главната искова претенция, ще следва да се уважи и акцесорната претенция за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба.

На основание чл. 2, ал. 1 т.3 от ЗОДОВ по предявеният иск за имуществени вреди в размер на 1600 лв., съдът приема така предявеният иск за неоснователен и недоказан. Независимо от представените към исковата молба копия на договори за правна помощ, в производството по АНД 44/2022 г. на Военен съд – Сливен и в производството по ВАНД № 59/2022 г. на Военно апелативен съд – София, не са представени договори за правна защита и съдействие с посочен в тях договорен и заплатен хонорар. Единствения представен

договор за правна защита и съдействие е в досъдебното производство, като в него липсва посочване на договорена и заплатена сума за адвокатско възнаграждение. Предмет на договора за правна защита и съдействие по досъдебното производство е процесуално представителство и защита по досъдебното производство. С оглед изложеното, ще следва да бъде отхвърлен предявеният иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца имуществени вреди в размер на 1600 лв., като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът ще следва да заплати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно на уважената част от исковете в размер на 245,45 лв.

Така мотивиран,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.2, ал.1, т.3, предл. първо от ЗОДОВ Прокуратурата на Република България, гр.София, бул.Витоша № 2 да заплати на Г. С. Г., с ЕГН ***** от гр..... **сумата от 2 000лв**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – раздразнителност, необщителност, затвореност от незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК, вр. чл. 20 ал. 2 ,от НК, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, по което образуваното наказателно производство е приключило с оправдаване на ищеца, ведно със законната лихва за забава, считано от 23.12.2022 г. до окончателното и изплащане, като отхвърля предявеният иск за разликата от уважената част 2 000 лв. до пълния претендиран размер от 5 000 лв., като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.2, ал.1, т.3, предл.първо от ЗОДОВ предявеният иск от Г. С. Г., с ЕГН ***** от гр..... срещу Прокуратурата на Република България, гр.София, бул.Витоша № 2 за осъждане да му заплати **сумата от 1600 лв**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди от незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК, вр. чл. 20 ал. 2 ,от НК, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, по което образуваното наказателно производство е приключило влязло в сила решение, с което ищецът е оправдан, ведно със законната лихва за забава, считано от 23.12.2023 г. до окончателното и изплащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.1 от ГПК Прокуратурата на Република България,гр.София ,бул.Витоша №2 да заплати на Г. С. Г., с ЕГН ***** от гр..... **сумата от 245,45лв**, представляваща направени по делото разноски, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред СлОС.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

